

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVISEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 4.

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY, JANUARY 11th, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI.

Slabo za New York.

POLICIJA PREGANJA KR-
ŠILCE PROHIBICIJE KOT
ŠE NIKDAR PREJ

Ubogi Newyorkanci te dni! Ne samo, da jih napadajo zvezni prohibicijski agenti, pač pa je s slednjimi stopila v zvezzo sedaj tudi policija, in skupno oba elementa udrihata po žejnem New Yorku. Mesto je pravkar dobielo novega policijskega komisarja, ki se je zarotil, da iztreti vse prodajne opojne pijače. Tekom pondeljka in torka je policija aretirala nič manj kot 173 lastnikov prostorov, kjer so se prodajale opojne pijače. Vse te osebe so pripeljali na policijski glavni stan, kjer so paradirali pred policijskim komisarjem in zveznim pravnikom Tuttle. Nad 500 detektivov tvori posebni oddelek policije, ki ne dala druzeja kot išče prostore, kjer se prodajajo opojne pijače. Vidi se pač, da Smith ni več govor na države New York. Komisar policije Whalen je aretiran in zagrozil, da če zopet odprejo svoje prostore, da bo prišla policija in s sekiram vse razbila. V resnicu je dvajset aretiranih, ko so bili spuščeni na svobodo, zopet odprlo svoje prostore, in ni trajalo dolgo, ko so vdrlj detektivi v prostore in začeli sekati po opremi v prostoru. Policijski komisar je obljudil, da bo uprizarjal dnevno enake napade na vse prostore, o katerih se sumi, da prodajajo opojne pijače. Odkar obstoji prohibicija policija v New Yorku še ni bila toliko aktivna proti kršilcem Volstead postave.

○ Po tridnevni mučni bolezni je 9. jan. preminil slovensko poznani trgovec Ignac Jerič. Ranjki je vodil trgovino v Newburghu nad 8 let. Star je bil šele 44 let, doma iz Št. Vida na Dolenjskem. Ranjki je bil član dr. sv. Lovrenca št. 63 K. S. K. J. društva Mir št. 10 S. D. Z. ter dr. sv. Imena. Tu zapušča žaluočo soprogo in 6 otrok, v starem kraju pa tri brate, in sicer sta Alois in Anton duhovnika, brat Josip je pa profesor v Ljubljani na vseučilišču. Ranjki zapušča tudi tri sestre. Pred dvajsetimi leti je bil ranjki Jerič eden prvih pevcev pri društvu Triglav, najmočnejša opora. Bil je splošno pozan kot tako dobroščen, delaven človek, katerega je vse rado imelo. Po pogreb se vrši v pondeljek zjutraj ob 9. uri iz hiše žalosti na 3583 E. 81st St. pod vodstvom L. Ferfolia. Boditi blagemu ranjemu ohranjen časten spomin med nami, preostalim sorodnikom pa izrekamo naše globoko sožalje!

○ Starišem Debeljak na 6215 Glass ave. je umrla v petek zjutraj dve leti stara hčerka Josie. Pogreb se vrši v soboto popoldne. Naše iskreno sožalje starišem.

○ Ker je vozil 50 milij na uro po najbolj prometni cesti je bil Harris George kaznovan na \$50.00 globe in 30 dni zapora. Poleg tega ne sme voziti avtomobila za prihodnjih 6 mesecev.

Domovina mirna.

DIKTATORSKA OBLAST NE
VZNEMIRJA NIKOGAR.
NAPETE RAZMERE

Belgrad, 8. jan. Po vsej Jugoslaviji vlada prepričanje, da se bo kralju posrečilo premostiti silne zapreke, ki so doslej ovirale pravi napredok Jugoslavije v vseh ozirih. Plemenki, verski in narodnostni prepriki so dosegaj držali Jugoslavijo v ozadju, dokler ni kralj sklenil vzeti vso vlado v svoje roke in se ostresti neprestano se preprijavači politikarjev. V Zagrebu so včeraj izšle posebne izdaje časopisov, katere so ljudje hitro kupovali. Po ulicah so pohajale množice naroda, ki so kričale: "Živel kralj!" Edini ljudje, ki obžalujejo spremembu vlade so bivši državni poslanci, ki so zgubili svoj zasluge in bivši ministri, ki ne morejo več intrigrati. Vsa spremembu vlade se je zgodila tako hitro, da so voditelji velikih političnih strank bili popolnoma iz sebe. Koliko časa bo kralj vladal kot diktator je nemogoče povestati, na vsak način pa toliko časa, dokler Hrvati ne odnehajo od svojih zahtev, ki so nasprotne edinstvu in napredku države. Trenutno je vsa Jugoslavija nekako sklonjena, ko je pokazal kralj nepričakovano tako silno moč. Ministrski predsednik general Živković je bil obenem imenovan vrhovnim poveljnikom kraljeve garde. Vojni minister je pa general Hadžić, ki je poznan kot eden najboljših srbskih generalov. Oba vživata popolno zaupanje jugoslovanske armade, ki je danes najboljša in največja v južni Evropi. O generalu Živkoviću so Hrvati nekoč trdili, da je bil on dotedi častnik, ki je leta 1903 spustil zarotnike v kraljevo palačo v Belgradu, kjer sta bila kralj Aleksander in kraljica Draga umorjeni. Noben časopis v Jugoslaviji niti ne skuša komentirati radi najnovejšega kraljevega nastopa, niti ne piše kak časopis, kaj se bo zgodilo. Tudi prevladuje stroga cenzura. Dr. Maček, vodja največje hravtske politične stranke, se je izjavil, da veruje v modrost kralja Aleksandra, in da se bo Izratom odslej bolje godilo.

DIREKTORJEM SLOV. NAR. DOMA.

Vsem direktorjem družbe Slovenski Narodni Dom v Clevelandu se naznana, da se vrši izredna seja noči zvečer, 11. jan. ob 8. uri zvečer v prostorijah družbe, staro poslopje, soba št. 2. Zakaj se sklicuje seja je vsem znano, in ni potreba še razlagati.

Bodite točni na mestu, da se vsa stvar uredi in spravi v pravi tir. J. Skuk, začasnji tajnik.

○ Veliko plesno veselico priredi v soboto 12. jan. dr. sv. Cirila in Metoda št. 191 K. S. K. Jednote in sicer v društvenem domu na Recher ave. v Euclidu. Ker se obeta prav obilo domače zabave, so prijeti od bližu in daleč prijazno vabljeni.

Newburške novice.

SREBRNA POROKA ZASLU-
ŽENEGA SLOVENSKEGA
DELAVCA MR. SUŠTARIČA

Nak, ni nas influenca potisnila v kot ali v postelj. Raznih drugih opravil je bilo toliko, da ni bilo misliti na novice. Sedaj ko so pa mimo sv. Trije Kralje, je zopet normalno, pa poglejmo kaj je novega.

Spodobi se, da voščimo srečno Novo leto vsem faronom, ki bivajo v našem širinem mestu. Kaj je pravzaprav sreča ne morem natančno povedati. Ravno pred polure sem gledal moškega, ki se je držal za plot za to, ker ga noge niso držale. Srečnega se je čutil v tem stanju. Pa njegova sreča se bo kmalu spremenila v žalost, če je oženjen. Take sreče ne želim nizkomur. Sreča je notranji mir in zadovoljnost. Po tem pride zdravje. Sele potem premoženje. To je torej kar želim: zadovoljnost, zdravje in dosti kruha.

Kar se pa tiče novic bi mel razne. Smrt je rogovila tik pred Božičem, in na božični praznik so tri družine imeli mlirče v hiši. Družine Kovarič, Tomažič in Lekan. Tako potem je odnesla smrt Cesarevjevi družini let staro hčerkno, ki jo teško pogrešajo. Nekaj časa po pozneje se je ustavila pri sosednji hiši pri Frank Vidmarju. Upamo, da bo sedaj nekaj časa počivala.

Bolezni je bilo vse polno,

zlasti med otroci. Še sedaj so nevarno bolni Louis Adler na Reno, Mrs. Vatovec na Elizabeth in Mrs. Peterrel na Bancroft ter Ignac Jerič iz 81. ceste. Otrok pa v šoli cele kupe manjka.

Ne smem pa poročati same žalostne novice. Nekaj solnca in solnčnih dni imamo še. N. pr. v nedeljo obhaja John Šuštaršičeva družina na Issler Ct. 25 letnico poroke.

Od tedaj pa do danes se je precej spremenilo. Takrat je krepač slovenski fant z navrhničimi brki — vsaj tako mislim — John Šuštaršič, stopil pred altar s zalam slovenskim dekletonom Marija Poglajem, in prisegla sta si večno zvestobo.

Družina šteje danes 7 sinov

in dve hčeri. Štirje sinovi so že odrastli ter so dobri in pošteni fantje. Nekaj lepega je to, da kadar otroci odrastejo,

da dokler se ne poženijo, ostanejo pri svojih stariših.

Šuštaršičeva družina je še vsa skupaj. Naj jim bodo izražene naše čestitke, da bi obhajali tudi 50 letnico, katero naj dočakajo zdravi in srečni.

Farni račun je bil prebran

v nedeljo, ki kaže, da so lanski dohodki \$30.854.70, to je približno \$500 več kot leto prej.

Odkar je bila nova cerkev začeta, leta 1924, se je plačalo več kot \$40.000 na dolg.

Ostaja dolga še \$14.400, kar bi se v vsestranskim složnim poslovanjem moglo letos izplačati, v letu 1930 pa

zidati naprej in cerkev dokončati. Nadalje kaže pregle župnije, da je bilo lansko leto 99 krstov, 17 porok in 62 pogrebov, od teh 41 odrastih in 21 otrok. Statistika nadalje kaže, da je v fari sv.

"Črnošolec"

(Prvikrat na održu Narodnega Doma.)

V nedeljo 13. jan. ob 8. uri zvečer vprizori Orel lepo, izvirno slovensko drama: "Črnošolec." Je to zgodba iz našega slovenskega kmetstva življenja, polna lepih misli, vsa prepletena z mehko-toplimi in pretresljivimi prizori. Dejanje drame je napeto, konci posameznih dejanj takoj efektni, da gledalec komaj čaka začetka prihodnjega dejanja. (Pavze nikakor ne bo dolge!) Je ta drama zgodba mladega srca, ki hrepenti po ljubezni, po sreči, ki je pa vendar še nepokvarjeno in za to dozvetno za plemenite višje cilje. Po teških notranjih bojih in zunanjih viharjih najde svoj mir in pokoj. Je ta drama tudi zgodba stare krivde starišev, ki jo premaga in da zadoščenje ljubezenih mlah.

Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodstvo pripravljajo, ne samo zato, da nudijo svojim vzborkovalcem čim večji vžitek, ampak tudi iz ljubezni do stvari, ker se jim zdi škoda, da bi spravili tako lepo ramo površno čez česke. Tako n. pr. so samo ene dejanje, dolgo sicer, 15-20 minut, študirati in v srečišču predstaviti. Igralcu se temeljito in v srodst

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

ISSUED MONDAY, WEDNESDAY AND FRIDAY

NAROČNINA:

Za Ameriko \$4.00 Za Cleveland po pošti. \$5.
Za Evropo \$5.50 Posamezna številka ... 3c.Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošilja na: Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio. Tel. Randolph 0228

JAMES DEBEVEC, Publisher LOUIS J. PIRC, Editor

Read by 35,000 Slovenians in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request. American in spirit—foreign in language only.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 4. Fr. Jan. 11th, 1929.

Lahkoverni Amerikanci.

Našemu narodu se marsikdaj očita kako je lahkoveren, vražjeven in vrijeven v zakopane "šace" in enako neumnost. Vsa ta očitanja radi sprejmemo, kadar prihajajo iz dobrega srca in s poštenim namenom, da namreč oni, ki nam stavi ta očitanja, je veliko boljši kot smo mi. Ni namen tega članka očitati kaj Ameriki, deželi, kamor smo se zatekli, ker smo od nje pričakovali boljše bodočnosti kot od naše stare domovine, toda od časa do časa pa vseeno lahko rečemo nekaj, da tudi pravi in pristni Amerikanci niso "bolj daleč za luno" kot je pa naš slovenski narod — da se po domače izrazimo.

Časopisje nam dnevno prinaša vesti kako nasedejo pristni Angleži, katerih stari in še enkrat stari očetje so bili rojeni v Ameriki, in kateri Angleži se potem štejejo za "pristne Amerikance," kako se te "pristne Amerikance zna "naličati," v veliko slučajih še veliko bolj kot pa naše "priroste" rojake, o katerih smo prepričani, da jim Valentijn Vodnik ni zastonj pel: Za uk si prebrisane glave! Valentijn Vodnik, po našem mnenju, če bi poznal Amerikance, kot jih poznamo mi, menda ne bi mogel zapeti iste pesmice o potomcih Angležev v Ameriki, ali pa bi zapel: Fifty-fifty, če, vsi smo enaki, Slovenci in Amerikanci — kdo se bo vsajal, da je bolj pameten!

Povod temu članku nam je dala novica v časopisu, ki pripoveduje, da se vrši v Lunenburg county, v državi Virginia, kjer je sedež najbolj "čistih" Amerikancev, sodnja obravnavna, radi katere se morajo ježiti lasje ne samo Amerikancem, pač pa celo našim slovenskim Janezem, ker smo prepričani, da naši rojaki ne bi bili tako prizmojeni kot so bili v tem slučaju gotovi Amerikanci. Da na kratko razložimo zgodbo: Clyde Stephenson in J. A. Newcombe, dva pristna Amerikanca, sta bila obsojena vsak na 10 let ječe, ker je Stephenson ustrelil nekega farmarja po imenu Albert Green. Stephenson je trdil, da zna farmar Green "coprat," in da je farmar Green krv, ker ga noge boli. Newcombe pa je Stephensonu povedal, da Green neče uporabiti svoje "čarodejne moći" na njem, radičesar je Stephenson šel in farmarja ustrelil...

Tekom sodnje obravnave so prišle najbolj abotne stvari na dan. Umorjeni farmar je bil znan med svojimi ameriškimi farmarji, da poseduje čeznaravno noč, in priče, tu rojeni Amerikanci, katerih stari in stari očetje so že bivali v Ameriki, so z vso resnostjo pripovedovali na sodniji, da so večkrat videli ranjeka farmarja Greena, predno je bil ustreljen, da je večkrat ponoči plesal po vaših cestah — brez svoje glave! Naš slovenski Janez bi mislil, da je človek brez glave, kadar se ga preveč napije, toda Amerikanec misli, da je tudi trezen lahko brez glave, in to se je z vso resnostjo pričalo pod prisego na sodniji.

To se je zgodilo v državi Virginiji prav pred kratkim. Sedaj pa imamo v državi Pennsylvaniji zopet enako sodnjo obravnavo vraževerstva in abotnosti. V mestu York se pravkar vrši obravnavna, ki jasno odseva razmere, v katere verujejo priprosti Amerikanci, ki niso slovenskega, pač pa "angleškega rodu," in ki se toliko bahajo s svojo civilizacijo. V tem dvajsetem stoletju v prosvitljeni Ameriki se je pripetilo, da se je v velikem mestu kot je York, Pennsylvania, zgodilo, da so ljudje trdili, da obstoje čarovnice, da obstoje nadnaravna čarovniška sila, in da so ti čarovniki v zvezi s samim hudičem in peklom ter da razsajajo po svetu v škodo in pogubljenje sveta. Nelson Reymeyer, farmar v Hopewell Township, je bil poznan med ljudmi kot možak, ki ima nadnaravne moči. Svojim prijateljem je lahko naredil vse dobro, svojim sovražnikom pa pošiljal točo in ogenj. In pripetilo se je, da je zbolel sošednjem farmerju Milton Hess. Pa so, začeli ljudje še spetati: "Nihče drugi kot farmer Reymeyer ga je začaral. Starejši sin starega farmerja Hessa, Wilburt Hess je bil tako sveto o tem prepričan kot o evangeliu, katerega je slišal v protestantovski cerkvi. Sklenil je vprašati družega čarovnika tozadenvno. V vzhodni Pennsylvania je takih "pow-wow" doktorjev kot črvov po dežju. Stoletje so ti sleparji med narodom izvrševali svojo nečedno obrt in sleparji ljudi, dočim so pri nas enaki sleparji že zdavnej postali nemogoči. In Wilburt Hess je šel k drugemu čarovniku, John Blymerju.

Ta slepar je nasvetoval sinu starega farmerja Hessa sledete: "Pojdi k Reymeyerju, odreži mu šop las in zakopljite lase osem čevljev globkov pod zemljo. Kakor hitro to storis, tedaj bo tvoj oče oproščen čarovnije, ki jo je povzročil Reymeyer, in zopet bo zdrav." In da bi bila zadeva bolj gotova, je obljudil čarovnik Blymeyer iti z Wilburt Hessom do čarovnika Reymeyerja. Njim se je pridružil neki drugi mladi zaslepiljenec po imenu John Curry. Prišli so in hišo Reymeyerja in mu hoteli odrezati šop las. Reymeyer se je zoperstavil, nastal je tepež in streljanje, in Reymeyer je bil ubit. Kot so pozneje na sodnji obravnavi dognale priče, je Blymeyer nalašč priredil ta napad na Reymeyerja, ker je bil prepričan, da ima Reymeyer v svoji posesti čarovniške knjige, ki človeku absolutno gotovo povede vso prihodnost!

In to se je zgodilo med tu rojenimi Amerikanci, katerih očetje prihajajo iz angleškega rodu, ki se štejejo med stotocentno civilizirane in kultivirane. Hvala Bogu, da enačih slučajev ni mnogo, navedli smo pa le ta dva slučaja v obrambo inteligence našega naroda, kateremu se tako rado očita, kako je lahkoveren in da rad nasede vsem vražam.

Mislimo pa, da nam Amerikanci v tem ožiru ne morejo pravniči očitati. Dočim naš narod ni imel take prilike za izobrazbo kot so jo imeli in jo imajo tu rojeni Amerikanci, bi od slednjih pričakovali veliko več intelligence kot pa od našega priprtega naroda, ki je v tem ožiru, vsaj kar se tiče primarne izobrazbe, bolj zaostal, in ne po svoji kividki kot pa tu rojeni otroci. Jamšek nam je zadnjič pravil, da mi "Kranjci nismo tako tumasti" kot Amerikanci mislijo. In Jamšku damo prav. Ampak vsak narod ima svoje napake, nihče ni brez njih, najmanj pa oni ne, ki pravi, da je popolen.

ju, skrivaj pa še sam stopim tja in sem po kako novo vlogo.

In to je politika. Ni lahka stvar delati na tri strani, toda kdor zna, ta pa zna, je rekel tisti, ki je s svedrom krvavo drio.

Kar se tiče zunanjih mest, se je dozdaj najbolj odrezal Barberton in Kenmore, kjer so rojaki kar navdušeni za slovensko banko, to North American banko. Reči se mora, da so zavedni, ker pravijo: varnost je ravno taka kot na drugih bankah, poleg tega so pri North American banki sami Slovenci, direktorji in uslužbenici, zakaj pa ne bi bil naš denar na slovenski banki. Tako se govori, rojaki! Zakaj bi mi Slovenci v Ameriki ne pokazali drugorodcem, da nekaj zmoremo, da smo gospodarski. Močan denarni zavod, kot je in bo North American banka, bo gotovo v čast slovenskemu narodu v Ameriki.

Ze pred 15. leti je bila država norišnica v Newburghu tako prepeljana, da niso mogli sprejemati novih bolnikov. In danes je še slabše.

Dne 3. jan. 1914 je umrl v Clevelandu dobro poznani rojak Anton Zakrajšek, ki je svoje čase vodil gostilno v Clevelandu. Bil je poznan kot dober in plemenit mož. Bil je član dr. sv. Alojzija, Srca Jezusovega, dr. Naprej in Hrvatske Zajednice.

Kdo pravi, da dvema gospodarjem se ne more služiti.

Pravijo, da se ne more služiti dvema gospodarjem, razen če je človek v politiki, takrat da je to dovoljeno, toda samo toliko časa, dokler ga ne "pogruntajo." In da je to dovoljeno v politiki, je kriva ona sama, namreč politika. Kaj so tebi tuji več kot domačini? Ali dobiš drugje boljšo postrežbo? Ali poznas na tisti banki, kjer imaš svoj denar shranjen, katerega izmed direktorjev? In kaj pa so drugi še storili za slovenski narod v Ameriki? Ali so nam zidali narodne domove, šole in cerkve? Ali nismo bili vedno pri njih "fornerji," "giniti" in "polaki?"

Resda vas sedaj tudi ti lepo in prijazno pozdravljajo, toda zakaj? Zato, ker vidijo, da si sedaj lahko drugače pomagajo, ker niste več odvisni od njih, ker imamo lasten slovenski denarni zavod, kjer dobitjo VLAGATELJI tudi posojilo in to brez vsakega KOMISNA, brez vsakega BONUSA, samo po 3% obresti.

Za mero, katera krogla je bližje pa rabimo Jamška. On se kar na tla vleže, raztegne roke do ene kroglike do druge in pravi: "Ta jo ma."

Zdaj, pozimi, je ravno lep čas, da se dobro pripravimo za balinjanje spomladni. Zato vabi rojake, kdo hoče pristopiti k našemu klubu, naj to storí o pravem času, vzamemo pa samo take, ki imajo "glih" roke, ki se razumejo na "rešte," "pjombie," "kurte" in "longe."

Pozdrave vsem balincarjem

IIc.

Kako ljubijo ženske.

V doslej neobjavljenem pismu opredeljuje pred dvemi leti umrli nemški pisatelj Rainer Maria Rilke razliko v moški in ženski ljubezni naslednje: " — Saj žene nima ničesar razen tega večneg zaposlenja njihovega srca; to je docela njihova umetnost, katere se moški, ki so v celoti drugače zaposleni, samo trenutno kot mazači in dilettanti, ojačajoče, a takoj zoper razdirajoče udeležujejo. Moški so obvezani delu in kar doživev v ljubezni osrečujogega, jih le še bolj žene na delo, v česar korist hočajo izrabiti ozljivojoče sile, ki jim jih obuja ljubezen. Moški se hitro oddalji od ljubezni, ker je osredotočen drugod, v svojem delu; tam se uči, tam veže, tam zagrize ter se vrača ves raztresen in le na pol v vrt ljubezni, kjer je strahovito neroden in razen v trenotkih vabiljenja ničesar ne ve prav storiti in le razdira, kar s skrbno nego ustvarja ženska.

Ženske pa nimajo do drugačega nego ta vrt, so ta vrt in tega vrtu nebo in veter in njegova tišina, se ne morejo geniti razen v sebi, morejo samo živeti in sprejemati letne čase kakor prihajajo v ritmu pričakovanja, izpolnitve in zaključka."

Jaka Debevec.

Pameten odgovor.

Tujec: "Ali je bil v vašem mestu rojen kak velik mož?"

Domačin: "Ne! Pri nas se rodijo vedno le mali otroci."

DOPISI.

Cleveland, O. — Staro leto smo srečno premahali in takoj v začetku novega leta je naš klub sklenil, da se vošči vsem balincarjem po širinem Clevelandu veselo in srečno novo leto. Morda vam še ni znano, da imamo mi, kar nas je, svoj balinarski klub, glavni stan in balinanje se vrši pri rojaku John Možinatu na Nottingham Rd. Občni zbor in zadnje balinanje se je vršilo na 23. decembra, ko je bilo že nekaj snega, kar nas pa ni motilo pri našem delu. Krogla so sicer prišle k baliniku nekoliko debelejše, ker so se spotoma nabrale snega, zato so se pa "rešte" bolj odbijale. Če se v snegu balina, se tudi prihrani krogla, ker se tako hitro ne zrabijo. Možina tudi rad "rešte" tolče v sneg, ker je sneg bel, krogla pa črne in jih bolj "trefi."

Dosedaj nas je bilo pri klubu šest balincarjev, eden pa v rezervi. Stalni člani so: John Možina, Joe Pisk, Tone Ahčin, Arko, Ilc in pa Šivankar John Žnidaršič, rezerva je pa Jamšek.

Tako po Veliki noči se prične z rednim balinjanjem. Igra se vsako nedeljo popoldne, če je vreme ali ne, do noči, potem se pa prižge luči. Igra se lahko več partij, ker imamo pri Možinatu velik prostor.

Za šoferja nam služi Ahčin, ki ima tako mašino, da krogla kar ven padajo. Zadnjič enkrat smo se peljali ravno mimo Euclid Beach-a, ko so pričele krogla padati iz avtomobila. In namesto da bi jih pobirali, smo začeli kar tam na cesti balinati, da si prihranimo delo. Pa je prišel mož postave in je rekel, da so še drugi ljudje, ki bi radi cesto rabili, zato smo "mufali."

Za mero, katera krogla je bližje pa rabimo Jamška. On se kar na tla vleže, raztegne roke do ene kroglike do druge in pravi: "Ta jo ma."

Zdaj, pozimi, je ravno lep čas, da se dobro pripravimo za balinjanje spomladni. Zato vabi rojake, kdo hoče pristopiti k našemu klubu, naj to storí o pravem času, vzamemo pa samo take, ki imajo "glih" roke, ki se razumejo na "rešte," "pjombie," "kurte" in "longe."

Pozdrave vsem balincarjem

IIc.

Borite se proti influenci

Bodite pripravljeni, da skušata pasti influencu vas in vašo družino. Ne omolavljajte navadnih prebivalcev in kaščev, bolicen v prsi, v krvi, težko dozirati. Pošljite se zato brez zamude.

Steherni v vsi družini naj bi se vrekli namazal s PAIN-EXPELLERJEM, posebno v slučaju utrjenosti v bolicen. Pazite na mokre noge — močno zdrgnite podplute in prebrežite.

Lažje je preprečiti kot da zdraviti.

Vseledigeste vedno doma steklenico PAIN-EXPELLERJA. Odpravljate muskulare vzbuditve v bolicen. Vec kot 60 let star in v rabo po vsem svetu.

V dveh velikostih, 35 in 70c.

Vaš lekar nar je pripraval PAIN-EXPELLER.

The Importers of FAL RICHTER & CO.

BURGESS AND SONS FIFTH STS.

BROOKLYN, N.Y.

KILLS PAIN

Kraška kamnoška obrt

15307 Waterloo Rd.

(V ozadju trgovine Grdina & Sons)

Edina slovenska izdelovalnica nagrobnih spomenikov

(f)

Mi imamo popolno zalogu

R. C. A. RADOL

CROSLEY

radio aparativ

Prodajamo tudi tube.

Dajemo sete tudi na poskušnjo.

Lahka odplača.

A. Grdina & Sons

15301 WATERLOO RD.

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblek in vse opreme za neveste in družice

Beauty Parlor

Vedno najmodernejsi ženski klobuki.

Trgovina zapira vsako sredo popošči celo leto.

6111 ST. CLAIR AVE.

Stanovanje

SKOPUH GRANDET.
Honore de Balzac:

K Grandet-ju, ki je bogat vinogradnik ob Loari, je pravkar prišel iz Pariza njegov nečak Karel, kojega oče je s špekulacijami zapravil svoje premoženje. Skopuhova hčerka Evgenija hoče postreči svojemu bratrancu, kar pa njenemu skopemu očetu nikakor ni po volji.

Evgenija je stopila po stopnicah in stekla k služkinji Nanoni, ki je molzla kravo:

— Nanona, draga moja Nanona, napravi smetane za ka-

vo mojemu bratrancu!

— Gospica, to bi bilo treba že včeraj pripraviti, je rekla Nanona in se glasno zarežala.

Smetana se ne da narediti. Vaš bratranc je pa res ljubek, srčan, res srčan. Vi ga niste videli v njegovi svile ni in zlati domači obleki. Jaz pa sem ga videla, jaz. Perilo ima iz tako finega platna kot je koretelj gospoda župnika.

— Nanona, pa mi speci kolac!

— Kdo mi bo dal pa drv za peč in moke in masla? je odgovorila Nanona, ki je kot prvi Grandetov minister, uživala velikanski ugled pri Evgeniji in njeni materi. Kaj bom okradle vašega očeta, da pogostimo bratrancu? Vprašajte njega za maslo, moko in drva; saj je vaš oče in lahko vam da. Glejte, pravkar prihaja po živila.

Evgenija je zbežala na vrt, vsa prestrašena, ko je začula, kako škrpljejo stopnice pod očetovimi nogami.

Medtem ko je ona iskala zvijačo, da bi prišla do kolača, je nastal preprič med Veliko Nanono in Grandetom, ki je bil tako redek ko lastovice pozimi. Oborožen s ključi jo je primahal možakar, da odmeri

hrano za ves dan.

— Ali je včeraj ostalo kaj kruha? vpraša Nanona.

— Ni mrvice, gospod.

— Grandet je vzel velik okrogel hlebec kruha, ki je bil dobro posipan z moko in ki je zrasel v peharju, kakršne rabijo anjouvinski peki, in ga začel rezati.

— Danes nas je pet, gospod! je rekla Nanona.

— Seveda, je odgovoril Grandet; ali tvoj kruh tehta šest funtov in ga bo ostalo.

Sicer pa boš kmalu videla, da taki mlađi Parižani ne jedo kruha.

— Potem pa jedo "frippe?"

reče Nanona.

V Anjouviji pomeni ljudska beseda "frippe" kruh z maslom — to je navadna "frippe" — do najfinjejsih "frippe", ki so namazane z breskvino mezgo; vsi oni, ki so v svoji mladosti pustili kruh in lizali "frippe," bodo razumeli važnost tega pomena.

— Nanona, pa mi speci kolac!

— Kdo mi bo dal pa drv za peč in moke in masla? je odgovorila Nanona, ki je kot dekleta, ki se možijo in v navdušenju še jesti ne morejo.

Ko je skop odmeril jedilni list za ta dan, je mož krenil proti sadovnjaku in klubu temu zaklenil omare svoje jedilne shrambe. Tedaj mu je rekla Nanona:

— Gospod, pa mi dajte vsaj moke in masla, da napečem otrokom kolač.

— Kaj misliš oropati hišo radi tega nečaka?

— Tako sem mislila na vašega nečaka kot na vašega psa, kakor tudi vi nanj nič bolj ne mislite. Kaj ne vidite, da ste mi dali samo šest koščkov sladkorja, potrebujem jih pa osem?

— Ojej, Nanona, take te še nisem videl. Kaj ti pride na

pamet! Ali si ti tu gospodina? Šest koščkov sladkorja je zadosti.

— S čim si bo pa vaš nečak posladi kavo?

— Z dvema koščkoma; bom pa jaz jedel brez sladkorja.

— Vi boste jedli brez sladkorja, v teh letih? Rajši bi vam ga kupila iz lastnega žepa.

— Ne mešaj se v stvari, ki te nič ne brigajo!

Ceravno je cena pala, je bil sladkor še zmerom v očeh Grandetja najdražje kolonialno blago; njemu je še vedno veljal funt sladkorja šest frankov. Zato je bila njegova najbolj ukoreninjena navada, da je štedil s sladkorjem, od kar je bil za Napoleona tako drag, ker so hoteli zapreti dovoz.

Ali vsaka ženska, pa naj bo še tako neumna, si zna pomagati z zvijačo, da doseže svoj namen. Nanona je nehalo govoriti o sladkorju, da si izprosila kolač.

— Gospodiča je vpila skozzi zamreženo okno, ali bi jedli kolač?

— Ne bi, ne bi? odgovori Evgenija.

— Vidiš, Nanona, pravi Grandet, ko sliši svojo hčer. Odprl je predal, kjer je bila moka in ji dal merico, nato je dodal še nekaj unč masla h koščku, ki ga je bil že odrezal.

— Treba bo še drv za peč! pravi nepotolažljiva Nanona.

— Že dobro, odgovori melanholično; dobila jih boš, kolikor boš potrebovala. Pa napacej jabolčni štruček in kosi' skuhaj, da ne bo treba dvakrat netiti.

— Ojojmeni! vzklinke Nanona, tega mi pač ne bi bilo treba praviti!

Grandet se je ozrl na svojega zvestega ministra skoraj z očetovskim pogledom.

— Gospica, je vpila kuhar-

ca, jedli bomo kolač.

Oče Grandet se je vrnil obložen s sadjem in z njim napolnil krožnik v kuhinji.

— Le poglejte, gospod, mu pravi Nanona, kako lepe čevlje ima vaš nečak. Kako usnje in kako prijetno diši! Le s čim se taka stvar maže? Morda z vašim mazilom z jajcem?

— Nanona, mislim, da bi se z jajcem pokvarilo usnje. Sicer pa mu reci, da ne znaš namazati tako finega usnja, kadar je to turško usnje. Bo že sam kupil v mestu mast za svoje čevlje. Slišal sem praviti, da v takoj mast mešajo sladkor, da se bolj svetijo čevlji.

— Potem se pa lahko je? odgovori služkinja in nese čevlje k nosu. Glej, glej, sadišjo po kolonjski vodi, kakršno rabijo gospe. Ojej, kadar je to čudno!

— Čudno, čudno! je rekел gospodar. Tebi se čudno vidi, če kdio nosi dražje čevlje kot je sam vreden!

— Gospod, je rekla Nanona, ko je gospodar drugič prinesel sadje in zaprl predal, ali ne bi enkrat ali dvakrat v tednu skuhalo goveje juhe, ker imate tu svojega...

— Kakopak.

— Potem moram iti v mesnico.

— Pokaj vendar? Skuhala nam boš kurjo juho. Zakupniki ti je bodo dali, kolikor boš hotela. Sicer pa bom rekel gozdnemu čuvaju, naj mi nastrelji krokarjev, ki dajo najboljšo juho na svetu.

— ROPARJI ALI ČAROVNIKI

V Londonu si belijo glave z indijskimi slučaji, ki spominjajo na različne afere najbolj fantastičnih detektivskih romanov. V Indiji nameč izginjajo v noči dojenčki. Niti policiji niti najbolj izvezbanim detektivom se še ni posrečilo, da bi pojasnili to otroško žaloigro. Indijska varstvena oblast se trudi, da bi prišla zločincem na sled. Indijsko ljudsko mnenje pa živi v prepričanju, da dojenčke krade črni čarovnik. Najbolj tragičen slučaj se je odigral v Boughiru v hiši nekega mladega uradnika po imenu Syed Jaffar Hussain. Pred šestimi leti se je poročil in živel v srečnem zakonu. Leta 1923 se mu je rodil prvi sin, na katerega so starši kar najvesneje pazili. Otrok je spal v sobi svojih staršev. Okna in vrata so bila ponoči dobro zakenjena. Nekako 14 dni po rojstvu pa so starši opazili, da je otrok brez sledu izginil. Ves trud policije je postal zmanjšan, da bi se bil izvršil vrom. Tudi starši niso nicesar videli in ne slišali. Leta 1925 so dobili drugega sina. Policija je dala staršem posebno varstvo, a tudi ta otrok je po štirinajstih dneh izginil in ga niso našli. Žena je o tem slučaju pripovedovala, da je čutila v usodepolni noči neko mračno stanje in videla dve moški postavi, ki sta se bližali s svetlima mečema. Oba sta ji grozila, da jo ubijeta, če se oglaši in sta zgrabila otroka ter izginila. Tudi sedaj ni bilo nikakih sledov, da bi se bil izvršil vrom. Leta 1926 je bila žena tretjič na porodu. Sorodniki so jo prisilili, da porodi pri njih in policija je organizirala nadvse skrbno nočno službo v hiši in okoli hiše. Kljub temu je tudi tretji sin izginil. Londonski listi poročajo, da pričakujejo v hiši tega uradnika četrtri porod. Indijska oblastva so sedaj pozvala nesrečno družino, da gre iz Boughira v glavno mesto, kamor so že privedli mater. Žena leži v državni bolnici in jo straži celo policirov. Uganka, katere najbržje tudi v četrtem slučaju ne bodo rešili.

Zadnja Razprodaja

VSEGA ZIMSKEGA BLAGA

Naš prostor nam ne dopušča, da bi spravljali blago od enega leta do drugega, zatoj smo prisiljeni razprodati vse zimske blage, kar ga še imamo v zalogi po nižjih kar tovarniških cenah.

35 FINIH SUKENJ ZA ŽENE ALI DEKLETA IZ ČISTO VOLNENEGA BOLIVIA BLAGA

Vredne \$29.00 do \$50.00, sedaj dobite iste za samo

\$9.95 do \$12.50

Vse najfinejše suknjene suknje, najnovje mode, za žene in dekleta, št. 15 do 52, vredne \$29.00 do \$120.00, sedaj samo

\$18.50 do \$59.50

Vse najnovejše fine in trpežne suknje za deklice, št. 3 do 16, vredne \$6.00 do \$25.00, sedaj samo

\$3.95 do \$12.00

Vsi moški, ženski in otročji volnene jopicci (Sweaters), vredni \$1.95 do \$9.00, sedaj samo

\$1.25 do \$5.50

Vse svilene in volnene fine obleke za žene in deklice, vredne \$5.95 do \$25.00, sedaj samo

\$3.95 do \$14.95

Vse volnene svilene in pralne obleke za deklice št. 3 do 14, vredne \$1.25 do \$10, sedaj samo

\$0.80 do \$6.75

Vse dežne plašče (Raincoats) za žene, dekleta in deklice, vredni \$6.00 do \$8.50, sedaj samo

\$3.95

Vse zimske klobuke za žene, dekleta in deklice dobite sedaj

Po nižji kot polovični ceni

Sedaj imate priliko, da si nabavite kar koli potrebujete za zimo po nižjih kakor tovarniških cenah.

Ne odlašajte — vam se bo splačalo da kupite sedaj, čeravno za drugo zimo.

Za obilen obisk se vam priporočam

Benno B. Leustig

6424 St. Clair Ave.
(Nasproti Slov. Nar. Doma)

Program za Varčevanje

MODEL 1929

KOLIKO bi moral prihraniti? To je eno izmed vprašanj, katero slišijo naši eksperti za gospodinjstvo skoro neprestano.

Well, odgovor je primeren položaj v družini, toda spodnja tabela, ki odgovarja položaju družine dveh odrastih in treh otrok, se je izkazala za pravilno v mnogih slučajih:

Letni dohodek:	Letni prihranki:	Odstotek skupnega dohodka:
\$1,800.00	\$126.00	7 %
2,400.00	300.00	12½ %
3,000.00	420.00	14 %
3,600.00	540.00	15 %
4,800.00	800.00	16-2/3 %
6,000.00	1,200.00	20 %
7,200.00	1,730.00	22½ %
8,400.00	2,100.00	25 %
9,600.00	2,880.00	30 %

Ako želite primerno urediti vaše dohodek in stroške v letu 1929, vam bo Miss MacLeod z veseljem pomagala pri vašem proračunu. Ta postrežba je zastonj.

Incorporated 1849
Society for Savings

in the City of Cleveland

PUBLIC SQUARE

VLOŽITE PRIHRANKE V HRANILNICO

POZOR!

All sto že pregledali vaše strehe, zelove in furnuze?

Ako ne, podličite nas in z vosejem vam bomo naredili, kar se tice naše stroke.

JERRY GL

MESTNE NOVICE

○ V bližnji Fairview vasi postavili novo šolo za \$250.000. Večino tega denarja so dobili svoje čase od Clevelandčanov, katere so vaški biriči radi dozdevnega kršenja prohibicije tirali iz Clevelandu v Fairview, kjer so bili občutno kaznovani.

○ Ženski Klub Slov. Doma priredi kako zanimivo "card party" v Slov. Domu na Holmes ave. in sicer v soboto, 12. jan. ob 7:30 zvečer, večerja bo pa ob 9. uri. Ves čisti dobiček gre za izboljšanje kuhične in olešanje dvorane. Vsakdo se je še kako povabilo izrazil o prireditvah Ženskega kluba, zato upamo, da bo tudi to pot vdeležba pravobilna. Bo to tako zanimiva predpustna veselica. Vsi ste prijazno vabjeni in boste točno postreženi.

○ Ustreljen je bil v petek večer 46 letni Nick Suciu, 993 E. 67th St. po nekem bivšem kaznencu, ki se je nedavno vrnil iz zaporov. Morilec je svoji žrtvi pred smrto povedal, da je "preveč klepetal" in da mora umreti.

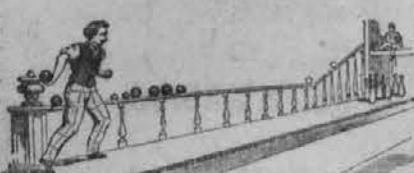
○ Policia je vdrla v neko garažo na 2452 E. 83rd St., kjer je dobila 2 kotla za varjenje pive, katerih vsak je držal 500 galon, in enega za 400 galon, poleg tega pa deset sodov pive in sploh kompletno opremljeno pivovarno. Aretirana sta bila dva Italijana.

○ Kot naznanajo zdravstvene oblasti je začela influenza v Clevelandu nekoliko pojmati, toda je še vedno med nami. Dr. Rockwood naznanja, da jo bomo imeli celo zimo. 193.000 novih slučajev influenza se poroča iz vseh krajev Zjed. držav v preteklem tednu. Zlasti na jugu se "flu" sedaj širi.

○ "Prosperitetno veselico" priredi Lake Shore Post št. 273, American Legion, v soboto 12. jan. v Mervarjevi dvorani. Novo leto, novi časi in seveda tudi nove prireditve. Veselični odbor se že dalj časa trudi, da pokaže vsem vdeležencem kar največ zabave. Ker je bilo na naših veselicah še vedno prav prijetno, upam, da naši prijatelji, zlasti člani, prav gotovo ne zamude te veselice. Adjutant.

* Vulkan Vezuv je začel, glasom poročil iz Italije, zopet bruhati.

St. Clair Merchants Bowling Club

(Izid kegljanja 9. jan. 1929)

KARA:

Griesmer

Pozeljnik

Anžlovar

Blind

Blind

Total

PIK:

Roper

Seliškar

Klaus

Jakič

Blind

Total

KRAJC:

Verbič

Lučič

Gornik

Kaušek

Blind

Total

HERC:

Zalokar

Blind

Mally

Grdina

Total

Krajc

Herc

High single game:

High three games:

High three games Herc:

High single game Herc:

VESTI IZ DOMOVINE

Italijansko prodiranje v Dalmacijo. Od 15. decembra dalje postane zračna zveza Benetke—Trst—Zader dnevnina in se spoplni z novo zvezno Ancona—Benetke.

O Bog, daj nam ves Jadran! Neki G. Lanza je napisal v list "Velite," glasilo italijanskih poštnih nameščencev, članek "Dalmatinska strast," ki ima za moto:

Gospod naš, vrni nam Jadran, svojemu ljudstvu osvobodi Jadran,

Jadran, domovini vseh Benečanov ves Jadran...

O Bog, ti si nas poklical k svobodi...

Ohrani nas stanovitve v svobodi...

To molitev molijo, pravi člankar, še danes Dalmatinci, ki jih Jugoslavija zatira. Italijanska zmaga ob Piavi je bila zamašna danes mora vsakega fašista boleti, ko se spomni, kako trpijo njegovi bratje v Dalmaciji. "Kot otroci smo se učili, da je Dalmacija italijanska po zgodbom, kulturi in običajih kakor Južno Tirolsko in Primorsko; zemlja pod Velebitom je italijanska, sakrosantno italijanska." Iz tega vencu je Italija utrgala samo eno cvetko: sveti Zader! Toda zadrski levi govorijo: "Do tu, dalje ne! Rajše naprej proti imperialističnim sanjam. Amen!"

Umrl je v Dobrni pri Celju po dolgi mučni bolezni tamkajšnji župnik g. Karel Arlič. Pokojni je bil rojen 1890 v Št. Janžu na Vinski gori, v mašniku je bil posvečen 22. julija 1915. Kapelanoval je v Št. Juriju ob j. ž., pri Sv. Magdaleni v Mariboru in v Brežicah. Nekaj časa je bil tudi urednik "Slov. gospodarja." Dne 1. aprila 1927 je bil umesčen kot župnik v Dobrni.

Mož smrtnonevarno ranil svojo ženo. Janez Kotnik iz Ivanje vasi pri Mirni peči je zapravljin v pijači udan človek. Radi tega je njegova mati dala premoženje prepisati na njegovo ženo Ano. Poleg omenjenih lastnosti je Janez Kotnik tudi nasilen. Zato ga je njegova žena zapustila in se preselila k svoji materi. Da bi mož premoženja ne zapravil, je žena v skribi za otroke sklenila, da ga proda. V nedeljo, 9. dec. bi se imela vršiti dražba. Ana Kotnik je hotela biti pri dražbi sama navzoča in se je v ta namen podala v Ivanjo vas. Ta pot pa je bila zanj osudna. Prišel je namreč nasproti mož, ki je imel v rokavu ključec, s katerim je ženo prvič vsekaj v levo sence, drugič pa po glavi, tako da ji je prebil lobanje. Žena se je takoj nezavestna zgrudila na tla. Prepeljali so jo v novomeško žensko bolnico, kjer so ji nudili prvo pomoč; a je malo upanja, da bi ostala pri življenu.

Sedemletna deklica sama iz Moskve v Belgrad. Jurij Grábovski in njegova žena sta pred boljševiki zbežala v Belgrad. Svojo takrat dvamesecno hčerkico sta pustila pri stari materi na Krimu. Hčerkica se je s staro materjo preselila v Harkov in pozneje v Moskvo. S posredovanjem Rdečega križa je Grábovski zvedel, da je njegova hčerkica živa in ukrenil je vse potrebitno, da bi jo dobil v Belgrad. Končno je bila pot za deklico prosta in podala se je z zavojem živil in svojih punč čisto sama na dolgo potovanje. Po štirih dnevh železniške vožnje je v torek srečno prišla v Belgrad. Pač redek slučaj, da bi sedemletni otrok čisto sam prepotoval 2500 km.

Pred prizivnim dvorom v Trstu se je vrsila razprava proti onim dijakom in kmet-

skim fantom, ki so bili radi slovenskega petja in radi razigranja italijanske zastave v Škocjanu pri Divači obojeni na nezaslišane hude kazni. Prizivni dvor je spoznal kruhot kazni in je obojenem znatno znižal kazen, tako učitelju Grgoču od 1 leta 11 mesecov na 11 mesecov, dijakom Gvidonu Veselu, Milanu Čoku, Ljubu Čargu in zasebemu uradniku Antonu Čaču od 17 mesecov na 8 in pol meseca. Bratoma Crvenikoma iz Motovuna na 7 mesecov in Črgonju na 5 mesecov. Zadnji je bil tudi takoj izpuščen, ker je preselil vso kazen. Brata Cerkvenika bosta še pred novim letom na prostem.

Grozna družinska tragedija v Belgradu. V Belgradu se je v nedeljo odigrala grozna družinska žaloigra. Brivec Peter Ostojič je živel deset let s svojo ženo Angelino v zakonski neslogi. Imela sta sedem otrok. Žena je pred kratkim zapustila Ostojiča, otroci pa so prišli k dobrim "udem in v razne zavode. Ostojič je vso noč od sobote na nedeljo prebil po gostilnah in pil, tako, da je bil zjutraj popolnoma pijan. Iz kavarne je šel s tremi noži naravnost v stanovanje svoje svakinje Jane, pri kateri je stanovala njegova žena. Brez besede je pričel mahati z nožem po ženi. Sestra jo je hotela braniti, toda Ostojič jo je ranil po roki. Svakinja se je posrečila pobegniti in opozoriti orožništvo. Ostojič je medtem zverinsko obdeloval svojo ženo, ki se je obupno brašila in prijemala z rokami za gol niž, toda Ostojič je bil mnogo močnejši, poleg tega pa še oborožen in ji je dajal sunek za sunkom z nožem v telo. Končno ji je prerezel celo telo. Ko ji je zadal dvaindvajseti udarec in ko je Angelina že izdihnila, jo je še brčnil z noge, da se prepriča, da je že mrtva. Nato je slišal korake v kuhinji. Trenotek je premisljal, nato pa se z vso silo zabodel v prsa tik do srca, z drugim sunkom pa si je prerezal želodec ter padel na tla, še predno je mogel došli rožnik preprečiti njegov sahum. Takoj je bila nad njim izvršena operacija, venar pa ni nikakoga upanja, da bi ostal pri življenu.

13 letni morilec očeta pred sodiščem. Pred okrožnim sodiščem v Sarajevu se je te dni zagovarjal 13 letni kmetski deček Milan Veljovič, ker je s puško ustrelil lastnega očeta. Deček je zločin priznal in izpovedal: "Že lani sem imel namen, da ubijem očeta, sedaj pa tega namena nisem imel. Oče naju je pretepal, mater in mene. Ni nama da jali jesti, temveč naju je podil iz hiše. Bilo mi je vsega dovolj. Gozdaru sem lani ukral puško, da bi ubil očeta, tomati mi je puško vzela. Letos je oče zapolid od doma mater in mene. Mati je odšla v Rogatico, jaz pa sem tavjal po gozdu. Bil sem lačen, pa sem se po dnevnevnem tavaju vrnil domov, da bi našel kruha. Ko me je oče zapazil, je stekel za menoj s puško. Ko sem pozneje našel puško, sem se vrnil domov. Z eno roko sem lomil kruh, z drugo pa sem držal za puško. Zasiljal sem zunaj očetovo prekljanjanje. Ker sem vedel, da ima oče revolver in da me bo ubil, če me najde doma, sem dvignil puško in ustrelil. Oče je bil takoj mrtev. Preiskal sem truplo, revolverja pa nisem našel, temveč 1050 dinarjev, ki sem jih skril. S tem denarjem sem misil očeta pokopati. Mladi morilec je bil obsojen na šest mesecov ječe. Ta otrok je zrastel v vojni, ki ga je vzgojila v to, da je mogel ubiti svojega očeta. O tem bi morale oblasti voditi račun, da se zopet ne pripeti

kak tak slučaj, da bi se moral otrok zagovarjati radi umora lastnega očeta.

Grozna smrt delayca. Pretresljiva nesreča se je v torek 18. dec. ob 4 zjutraj pripetila na parni žagi bratov Kronfeldov v Zagrebu. Delavec Štefan Marič je žagal na cirkularki deske. Ena deska se je zapletla med transmisjsko jermeno in Marič je hotel odstraniti, kar pa se mu ni posrečilo, ker je bil ranjen na roki. Njegov tovarš Pavel Jabič mu je prisločil na pomoč in se sklonil nad kolesom. Kolo je nesrečnega Jabiča zgrabilo in ga na osi z nevzdržno silo vrtelo po zraku. Jabič pred grozno smrto ni ugnil niti zaklicati na pomoč in šele na obupne Maričeve klice je strojnik ustavil motor in kolo. Jabičovo truplo so nato popolnoma zmečkano sneli s kolesa. Policijska komisija je ugotovila, da se mu je zlomila hrbitenica na treh krajih, glava se mu je spremenila v krvavo kepo možgan, vsi udje pa so mu bili težko poškodovani.

Praznovanje v okolici Karlovega. Po vaseh v okolici Karlovega se klati neki Ivan Klanišec, baje iz Slovenije, ki z nekakimi copernjami združi bolne ljudi in živino. V Karlovem so prišli te dni kmetje prijaviti tega čudodelnika, kateremu so dajali po 100 dinarjev za zdravila, ki pa niso prav nič pomagala. Ljudem je dajal neko zdravilno sol, od katere bi je morali nekaj popiti v vodi, nekaj pa nositi zašite v obliki. Če store tako, jim je Klanjčec obljubljal, se bodo znebili vseh bolezni.

Smrtna nesreča. Iz Žvirč pri Hinjah poročajo: Ni še pozabljani žalosten slučaj, ko je poleti pri nabiranju jagod v gozdu umrla Mirtova teta, že je pretresla vso okolico druga smrtna nesreča. Hočeval Anka — Strekalčičeva — je šla s svojim možem v gozd napravljati drva. Pri podiranju neke bukve so veje njo in moža podple na tla, a tako nesrečno, da je žena potem, ko so jo prepeljali domov, v par minutah izdihnila. Stara je bila 45 let.

Zagreb raste — a jadikuje. Kakor da jih ni živeti v državi, kakor da bi vse propadalo, tako kriče zagrebški politiki in tem smislu vodijo tudi vojo brezglavo politiko. V temnici pa je stvar čisto druga in Zagreb raste ter se razšira, da je veselje. Nobena stvar to tako jasno ne dokazuje, ko statistika o novih hišah, ki so nastale oziroma obnovljene dalje v Zagrebu. Novih hiš v Zagrebu je bilo zgrajenih: leta 1918 44, l. 1919 62, l. 1920 143, l. 1921 305, l. 1922 473, l. 1923 330, l. 1924 156, l. 1925 285, l. 1926 430, l. 1927 541, l. 1928 670, skupaj torej od osobovanja dalje 3459 hiš. Nikdar preje ni doživel Zagreb takega napredka in takolega razširjenja ko pod Jugoslavijo. In še nikdar ni Zagreb sezidal v enem letu 670 hiš, kakor letos. A baš to leto jadikuje Zagreb najbolj glasno, baš to leto po vsem svetu kriči, da mu ni za živeti. Eh, gospodje politiki iz Zagreba, malo več kritičnosti Vám reči ne bi škodovalo!

Otrok začgal hišo. Pretekel torek 18. dec. je bila posestnica Helena Krulc v Župelcu pri Kapelah sama doma s svojim šestletnim sinčkom Slavkom. Mož je bil kot čevljar zaposten v drugi vasi. Mali Slavko je hotel poskusiti kaditi. Neopaženo je materi zmaknil na peči vžigalice in šel v listnico poleg hiše. Skril se je v kot, napravil z navadnega papirja cigaretino in jo z vžigalicami prizgal. Ko je papirnata cigareta dogorela, si je Slavko opekel prste, vrgel ogrek na tla v listnico

in stekel v materi v hišo, ne da bi takrat to povedal. Kognato pa je začela goreti listnica, ki je bila obložena s kozuznicami, da jo ni bilo mogoče pogasiti. Poleg listnice je pogorelo podstrešje hiše s celoletnim žitnim pridelkom, obleko in zalogo, tako da znaša škoda nad 20.000 Din.

Vsak sedmi državljan policijsko kaznovan.

V carski Rusiji ni bilo veliko predpisov; kdor se je držal glavne zapovedi: Ne politički! se je lahko izognil policiji! V Novi Poljski je družač. Kot moderna država ima zdravstvene, cestne in vse mogoče druge predpise, v katerih gosto mrežo se nevajena noge tem hitreje zaplete. Le tako si je tolmačiti dejstvo, da je bilo leta 1927 na Poljskem policijsko kaznovanih nad dva milijona ljudi, to je odbivši nedorasle osebe, vsak sedmi državljan. Kaznovanih je bilo zaradi kršitve trgovskih in obrtnih predpisov 212.268 oseb, zaradi kršitve zglaševalnih predpisov 37.121 oseb, zaradi gozdnih in poljskih tatvin 50.982 oseb, zaradi kršitve cestno-policijskih predpisov, pasjega kontumaca in podobnih prestopkov 879 tisoč 273 oseb; temu je treba slednjič prijeti še občinske kazni.

Zakaj ugajajo detektivski romani? O tem je izjavil znani angleški pisatelj Edgar Wallace: Moderni tajinstveni spisi imajo zahvaliti svoj postopek v modernem časnikarstvu. Milijoni čitalcev, ki so jim dobro znani pogoji vsakdanjega življenja, se oklepajo teh spisov, ker najdejo v njih v stisnjeni obliki vse, kar prinašajo listi v teku

dolgega časa. Nekoč so se čitala poročila takih zanimivih dogodkov v listih vsak dan, dokler se posamezen slučaj ni logično zaključil s tem, da so zločincu našli in obsodili. Tajinstveni dogodek je zadovoljeval njihov zmysel za pravico in logično posledico. Zločinec mora priti v roke pravici, dogodek mora dobiti svoj logični konec. Ako bi čitali opis takega tajinstvenega dogodka v listih, bi morali čakati na razplet in konec cele mesece. V teku tako dolgega časa zanimanje popusti, opis tajinstvenega dogodka v stisnjeni obliki pa uvaja čitalja v svet nepretreganih predstav, ki sicer ni resničen, ki pa bi vendar mogel biti resničen in zato veruje vanj. Detektivski roman s svojo stisnjeno formo čitatelja umirja in veže njegovo zanimanje mnogo bolj nego časniško poročilo o resničnem dogodku. Dokler koli bo svet težil za razburjajočimi vestmi, tako dolgo bo ugajal detektivski roman.

Zato bi imenoval vpise te vrste nekako fantastično časništvu. Moderni detektiv je legitimen naslednik pomorskega pirata in španskega ga okusa.

Penn. 2252

iskatelja zlata v romantični dobi. Detektivski roman je le zvest izraz izpremenjenih življenjskih pogojev in nove-

Penn. 2252

J. KREMZAR

6108 St. Clair Ave.

TRGOVINA S POHITVOM, VIKTROLAMI, RADIOS IN VICTOR PLOŠČAMI

Slov. pogrebnik in licenzirani embalmer v Newburghu

LOUIS L. FERFOLIA

Tel. Broadway 2520

Na razpolago bolniški voz, noč in dan. Se priporoča rojakom za naklonjenost. Vodi pogrebe po najnižjih cenah in v najlepšem redu.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI ODVETNIK

Cez dan:
513 ULMER BLDG.
Zvečer od 6-8
6411 ST. CLAIR AVE.
soba št. 7. Tel. Rand. 5195
Tel. Cherry 3982

POZOR! POZOR!

Mi izdelujemo furneze, kleparska dela, splošna popravila, vsa dela iz medenine in bakra. Točna poštežba. Se priporočamo za obila naročila.

Complete Sheet Metal Works
F. J. DOLINAR
1403 E. 55th St.
Tel. Rand. 4736

478 E. 152nd St.
15222 Saranac Rd.
Kenmore 2016
Glenville 5751
Kadar potrebujejo ambulanco ali pogrebnika, poklicite nas za dobro posrežbo.

A. F. SVETEK CO.

POGREBNIKI

V mestu (cez dan)
1259 Union Trust Bldg.
E. 9th in Euclid Ave.
Telefon Main 7260.

FRANK G. GORNICK

SLOVENSKI ODVETNIK

Podružnica na 670 E. 152nd St.
(Nasproti Slovenske Zadruge)
Zvečer od 6:30 do 8:00.
Soboto popoldne od 3:00 do 5:00
Telefon Genève 7889

Razprodaja zimskega blaga

ENA NAJVEČJIH RAZPRODAJ KAR SEM JIH ŠE KEDAJ PRIREDIL

je v polnem teku bedaj. Vse zimsko blago je na tej razprodaji in je tako znižano v cenah, da se iste ne da primerjati s tovarniškimi cenami. NEKAJ POSEBNEGA NA TEJ RAZPRODAJI: Odločil sem se OPUSTITI ženske in dekliške zimske suknje. Ker je pa sedanja zalogu sukenj velika, sem se namenil, da iste prodam za skoraj polovično ceno. Pridite in prečišči se boste.

ŽENSKE ZIMSKE SUKNJE

Cena 45.75, sedaj	26.50
-------------------	-------

20 LET POZNEJE

Napisal Aleksander Dumas
(Poslovenil J. H-n.)

D'Artagnan je gledal Athos-a z vedno večjim občudovanjem. Sprehajala sta se po svežem, senčnatem drevoredu, skozi katerega so silili redki žarki zahajajočega sonca. Jeden teh zlatih žarkov je pal na Athosov obraz, in zdelo se je, da odseva v njegovih očeh ves ta toplo, pokojni večerni ogenj.

V d'Artagnanu se je vzbudila misel na Milady.

— Ste li s rečni? vpraša svojega prijatelja.

Athosovo bistro oko je prido do dna d'Artagnanovega srca, in zdelo se je, da čita njegovo misel.

Tako srečen kakor more biti srečna stvar božja na svetu. Toda dokončajte svojo misel, d'Artagnan, zakaj niste mi povedali še vsega, kar ste mislili.

— Vi ste grozni, Athos; ničesar vam ne more človek utajiti, pravi d'Artagnan. No, vprašati sem vas hotel, če se vam ne vzbudi včasih nepričakovano čuvstvo strahu, ki je podobno...

— Kesanj? nadaljuje Athos. Naj dokončam vašo misel, prijatelj. Da in ne: ne čutim kesanja, ker mislim, da je ta ženska zaslужila kažen, ki jo je doletela; ne čutim kesanja, ker bi bila brezvomno nadaljevala svoje uničevalno delo, ko bi jo bili pustili živeti; toda s tem še nočem reči, prijatelj, da smo imeli pravico storiti to, kar smo storili. Morda zahteva vsaka prelita kri maščevanje. Njo je že doletelo; morda čaka tudi nas isto.

— Včasih sem tudi jaz misil kot vi, Athos, pravi d'Artagnan.

— Ta ženska je imela sina, ali ne?

— Da.

— Ali ste kdaj kaj čuli o njem?

— Nikdar.

— Sedaj mora biti star triindvajset let, pravi taho Athos; jaz mislim pogosto na tega fanta, d'Artagnan.

— Čudno! In jaz sem pozabil nanj!

Athos se je melanholično nasmehnil.

— In lord Winter? Veste kaj o njem?

— To vem, da je bil v veliki milosti pri kralju Karolu I.

— Šel je menda za svojo srečo, ki je pa v tem trenutku zelo slab. Stojte, d'Artagnan, zanj velja sito, kar sem vam ravnokar rekel. Prelil je kri Staffortovo; kri kliče po krvi. In kraljica?

— Katera kraljica?

— Gospa Henrijeta Angleška, hči Henrika IV.

— V Louvru biva, kakor veste.

— Da, in tam je vsega manjka, kaj ne? V velikem zimskem mrazu je bila njena hči bolna, in pravili so mi, da je morala ostati v postelji, ker ni bilo drvij za peč. Razumeš? pravi Athos ter dvigne ramo. Hči Henrika IV. zmrzuje, ker nima drvij! Zakaj ni prosila gostoljubnosti kogarkoli izmed nas drugih namesto Mazarina! ničesar bi jej ne manjalo.

— Vi jo torej poznate, Athos?

— Ne, toda moja mati jo je videla kot otroka. Ali sem vam že pravil, da je bila moja častna dama pri Mariji Medicejski?

— Še nikdar. Takih stvari vi ne pripovedujete, Athos.

— Ah! moj Bog! tako je,

on me je vzgojil v vseh stvareh, in če se je gojenec slaboponesel, ni to vzgojiteljeva krivda. Toda pri vas bo imel več uspeha, prepričan sem o tem. Vi mi ugajate, Raoul, in vaša uljudnost me je ganila.

Athos je bil tako vzradoščen, da se ne da povedati: pogledal je hvaležno d'Artagnana ter se potem obrnil na Raoula s tistim čudnim nasmehom, na katerega so otroci ponosni, če ga zapazio.

— Porthos je ni tako potrežljivo čakal, pravi d'Artagnan, ki mu ni ušel ta nemiprizor, sedaj sem docela prepričan.

— Vsakdo po svoji naravi, dragi d'Artagnan. Porthos ima vkljub svoji nečimernosti tudi izvrstne lastnosti. Ali ste ga kaj videli?

— Pred petimi dnevi sem odšel od njega, odvrne d'Artagnan.

In potem mu je pravil z ognjem svojega gaskonskega humorja o vsej slavi Porthosovi in njegovega gradu Pierrefonds; in ko je tako temeljito presejal svojega prijatelja, se je zaletel še parkrat v slovečega gospoda Moustona.

— Čudim se, pravi Athos, smehljaje se pri tej veselosti, ki ga je spominjala lepih dñij v preteklosti, čudim se, da smo nekoč tako slučajno sklenili prijateljstvo in da smo še vedno takto tesno združeni drug z drugim, vkljub dvajsetim letom ločitve. Prijateljstvo požene v poštenih

cerkli globoke korenike, d'Artagnan; veruje mi, samo slabljude taje prijateljstvo, ker ga ne razumejo. In Aramis?

— Videl sem tudi njega, pravi d'Artagnan, toda zdel se mi je hladen.

— Ah! videli ste Aramisa,

pravi Athos ter pogleda d'Artagnana s svojim vsevidnim

očesom. Toda, prijatelj, vi res romate k svetemu Prijeteljstvu, kakor bi rekli pesniki.

— No, seveda, odvrne d'Artagnan v zadregi.

— Aramis, nadaljuje Athos,

je že po naravi hladen, kakor

veste, potem pa je tudi vedno zapleten v kake ženske intrige.

— Zdi se mi, da je ravno sedaj močno zapleten, pravi d'Artagnan.

— Athos ni odgovoril.

— Radoveden pa ni, si misli d'Artagnan.

Ne le da ni Athos nič odgovoril, tudi pogovor je krenil v drugo smer.

— No, vidite, pravi d'Artagnan ter mu pokaže, da sta prišla po jednournem

sprehodu zopet do gradu nazaj, skoro sva obhodila vsa moja tla.

— Vse je tu prijazno, odvrne d'Artagnan, in vse govori o svojem plemenitem gospodarju.

— V tem trenutku so se začula konjska kopita.

— Raoul se vrača, pravi Athos, dobimo novic o naši malih revici.

Res se je prikazal mladenič pred ograjo ter stopil na dvorišče, ves pokrit s prahom.

Potem je skočil s konja, če-

gar uzdo je izročil konjarju,

ter prišel pozdraviti grofa in

d'Artagnana.

— Ta gospod, pravi Athos

ter položi roko na d'Artagnanovo ramo, ta gospod je vitez d'Artagnan, o katerem ste me že često slišali govoriti, Raoul.

— Gospod, pravi mladenič

ter se iznova in še bolj globo-

ko pokloni, gospod grof je iz-

govoril pred menoj vaše im-

velej, kadar je hotel imeno-

vati kakega plemenitaša kot

vzgled neustrašenosti in ple-

menitosti.

Ta majhna pohvala je d'Artagnana prijetno ganičila v dno srca. Pomolil je Raoulu roko ter dejal:

— Moj mladi prijatelj, vsa

hvala, ki ste jo čuli o meni,

velja gospodu grofu tu: kajti

bojno ime one dni, ko smo se z gospodom d'Artagnanom in še dvema hrabrima prijateljema izkazovali pri Rochelleju pod pokojnim kardinalom in Bassompierrom, ki je pozneje tudi umrl. Gospod je blagovolil ohraniti to prijateljsko ime, in moje srce je veselo vselej, kadar ga čujem.

— To ime je bilo slavno, pravi Athos, ter se potem obrnil na Raoula s tistim čudnim na-

smehom, na katerega so otroci ponosni, če ga zapazio.

— Sedaj, si misli d'Artagnan, ki mu ni ušel ta nemiprizor, sedaj sem docela prepričan.

— No torej, pravi Athos, upam, da ta dogodek ne bo imel posledic.

— Sedaj se ne ve še nič, gospod, in zdravnik ni mogel vsled otekline ničesar izreči; boji se pa, da je poškodovan morda kak živec.

— In zakaj niste ostali da je pri gospoj Saint-Remy?

— Bil sem v skrbeh, da ne bi zamudil ure vaše večerje, gospod, odvrne Raoul, in da bi me moral čakati.

— V tem trenutku je prišel majhen deček, pol kmet, pol lakaj, naznanit, da je večerja pripravljena.

— Athos je peljal svojega gosta v obednico, ki je bila zelo priprosta, toda njena okna so gledala z jedne strani na vrt, z druge pa v rastlinjak, kjer so poganjale prekrasne cvetlice.

D'Artagnan se je ogledal: namizno orodje je bilo v resnici krasno; videlo se je, da spada med staro hišno srebrino; na stojalu je stal vrč od najfinjšega srebra; d'Artagnane oči so obstale na njem.

— Ah! to je res krasno izdelano! je vskliknil.

— Da, odvrne Athos, to je mojstversko delo velikega florentinskega umetnika po imenu Benvenuto Cellini.

— In bitka, ki jo predstavlja?

— To je bitka pri Marignanu. Slika predstavlja trenutek, ko je jen izmed mojih prednikov poklonil svoj meč Francu I., ki je bil ravnokar zlomil svojega. Pri tej priliki je bil moj ded Enguerrand de La Fere povzdignjen za viteza Saint-Michel. Poleg tega mu je podaril kralj petnajst let pozneje ta le vrč in pa meč, ki ste ga morda nekoč videli pri meni in ki je tudi lepo delo zlatarske umetnosti. Kralj ni pozabil, da se je bojaval še tri ure z mečem svojega prijatelja, ne da bi se bil ta zlomil. To je bila doba velikanov, prijatelj.

— Da, ranili ste ga. O, bili ste silen atlet!

— E, nisem še mnogo izgu-

bil, pravi d'Artagnan s svojim lahnim gaskonskim nasmehom in v vidnem samodopadanju, in še nedavno...

— Athosov pogled mu je

zaprl usta.

— Želim, Raoul, da izveste, pravi Athos, vi, ki se imate za dobriga sabljača in česar doživeti nekoga dne kruto razočaranje; želim, da izveste, kako nevaren je človek, ki združuje hladnokrvnost z gibčnostjo, kajti nikdar bi vam ne mogel pokazati boljšega vzgleda:

— To ime je bilo slavno, pravi d'Artagnan, in nekaj dne je zelo zmagoval.

— Kaj hočete reči, gospod?

— Vpraša Raoul v svoji mladosti.

— Pri moji veri, jaz ne vsem ničesar, pravi Athos.

— Pozabili ste na bastijo Saint-Gervais, Athos, in na oni prt, ki so ga tri kroglice izpremenile v cunjo. Jaz imam boljši spomin nego vi, spominjam se še na to, in povedati vam hočem, kako je bilo, mla-di prijatelj.

— In povedal je Raoulu celo dogodbo, kakor je poprej pravil njemu Athos o svojem deku.

— Pri tej povesti se je zdelo mladeniču, da se vrši pred njim jeden onih junasih činov, ki jih pripravev Tasso ali Ariost in ki spadajo v čudovito viteško dobo.

— Toda česar vam d'Artagnan ni povedal, Raoul, pravi sedaj Athos, to je, da je bil on jeden najboljših bojevnikov svojega časa: trdne noge, jeklene pest, mirno oko in žgoč pogled — to je postavil svojemu svoražniku nasproti: imel je osemnajst let, tri leta več nego vi, Raoul, ko sem ga videl prvkrat pri delu, in imel je opraviti izkušenimi možmi.

— In gospod d'Artagnan je zmagal? vpraša mladenič, če gar oči so se med pogovorom svetile, kot da hočejo izvedeti vse podrobnosti.

— Jednega sem usmrtil, zdi se mi vsaj prav d'Artagnan ter obrne in zasega pogled v Athosa: Čeprav sem pa menim razočrati, ali sem ga pa rani, ne spominjam se več.

— Da, ranili ste ga. O, bili ste silen atlet!

— E, nisem še mnogo izgu-

bil, pravi d'Artagnan s svojim lahnim gaskonskim nasmehom in v vidnem samodopadanju, in še nedavno...

— Athosov pogled mu je

ben počitka. D'Artagnan se branil iz uljnosti, toda Athos je silil vanj, naj gre v svojo sobo. Raoul je peljal gosta v spalnico, in ker je Athos misil, da bo ostal kolikor mogoče dolgo poleg d'Artagnana, da bi mu ta povedal vse dogodek njunih mladih dñij, ga je prišel trenutek po zneje sam iskat; tako je zaključil ta lepi večer, stisnil nušketirju prijateljski roko ter mu želellahko noč.

XVII.

Athosova diplomacija.

D'Artagnan je bil legel v posteljo, ne toliko da bi spal, temveč, da bi bil sam ter premljeval o vsem, kar je bil v deli in slišal ta večer.

Ker je bil dobrega srca in ker je že od začetka gojil do Athosa neko instiktivno naklonjenost, ki se je slednjič iz